

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

01 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Liliana Catan și Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat și avocatul său Negurița Veaceslav, împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 31 martie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2014, în cauza penală în privința lui:

Malachi Vladimir Nicolae, născut la 17 septembrie 1981, originar din s. Ceoburciu, r-nul Ștefan Vodă, locuitor în mun. Chișinău, or. Codru, str. Sf. Ioan 14.

Termenul de examinare a cauzei:

- *prima instanță: 27.04.2012– 31.03.2014;*

- *instanța de apel: 25.04.2014- 19.05.2014;*

- *instanța de recurs: 06.08.2014- 01.10.2014;*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 31 martie 2014 Malachi Vladimir a fost condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal și aplicată pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale, ceea ce constituie 4000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport de un termen de 1 an.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Malachi Vladimir la 20 septembrie 2011, aproximativ la ora 13.40, conducând autocamionul de model „Renault Kango” cu n/î OR BK 104, în mun. Chișinău pe str. Costiujeni din direcția or. Codru, în direcția str. Grenoble, a ajuns în apropierea blocului locativ nr. 128/2 de pe str. Costiujeni, și manifestând imprudență la trafic, ignorând prevederile indicatorului rutier 1.21 „atenție copii” și prevederile art. 46, alin. 1 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, care prevede, că conducătorul vehiculului trebuie să manifeste prudență sporită și în caz de necesitate, să reducă viteza pînă la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile cînd se deplasează pe lîngă copii sau persoane de vîrstă înaintată, și ca urmare a tamponat pietonul Turuta Olga, care traversa partea carosabilă, cauzîndu-i,

conform raportului de expertiză medico-legală nr. 618/d din 05.03.2012, vătămări corporale medii, sub formă de fractura claviculei stînga 1/3 medie, fiind internată la Centrul Național Științific Practic Medicină de Urgență.

3. Sentința a fost atacată cu apel de avocatului Negurița Veaceslav în numele inculpatului, solicitînd casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare.

În susținerea apelului a invocat că inculpatul se deplasa regulamentar, partea vătămată a traversat strada în loc nepermis și că datele raportului de expertiză trasologică nr. 128 din 15 martie 2012 nu corespund realității, inculpatul neavînd posibilitatea tehnică de a evita tamponarea prin frînare, pietonul ieșind brusc în fața automobilului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2014 s-a admis apelul declarat, casată parțial sentința, inclusiv din oficiu și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost menținută pedeapsa aplicată inculpatului în baza art. 264 alin. (1) Cod penal, sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale și s-a exclus aplicarea pedepsei complimentare – privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

4.1. În argumentarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, că inculpatul a acționat din imprudență, dînsul prevăzînd posibilitatea survenirii urmărilor, dar a considerat în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate. Această concluzie a instanței se rezultă din faptul că Malachi Vladimir deși se deplasa între două indicatoare rutiere (*atenție copii si trecere de pietoni*) și văzînd din timp că pietonul Turuta Olga era antrenată în traversarea străzii, în nici un mod nu s-a asigurat pentru a evita tamponarea și nu a întreprins măsuri la necesitate să oprească pentru a nu pune în pericol securitatea altor participanți la trafic. Mai mult ca atît, din schița si schema accidentului rutier cît si tabelul fotografic anexat la procesul - verbal de cercetare a locului accidentului rutier, care nu au fost contestate de inculpat și apărătorul acestuia, rezultă că tamponarea pietonului a avut loc la 25,7 m de la indicatorul rutier 1.21 „*atenție copii*” care produce efecte pe o distanță de 100 m. Deci, nu poate fi admisă afirmația că tamponarea pietonului a avut loc din culpa acestuia și nu a conducătorului auto.

Colegiul penal a statuat că, instanța de fond a comis o eroare de drept la individualizarea pedepsei și anume greșit a fost stabilită pedeapsa complimentară - privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport, deoarece sancțiunea art. 264 alin. (1) Cod penal, prevede „*cu amendă în mărime de pînă la 300 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 2 ani*”.

Reieșind din contextul sancțiunii, inculpatul în baza acestui articol poate fi sancționat în cazul „amendă în mărime de pînă la 300 unități convenționale”, fără aplicarea pedepsei complementare, întrucît fraza „*cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 2 ani*” se referă doar la pedeapsa cu închisoarea. Astfel, efectuînd o analiză a sancțiunilor prevăzute de modul penal sa constatat, că în cazul în care pedeapsa complementară este prevăzută pentru mai multe feluri de pedepse principale din sancțiunea articolului, legislatorul indică expres, că pedeapsa complementară se aplică „în toate cazurile”. (Ca exemplu, Colegiul menționează sancțiunea aceluiși articol 264 doar alin. (2) Cod penal, care prevede următoarea sancțiune: „cu amendă în mărime de la 600 la 1000 unități convenționale, sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de pînă la 4 ani, *în toate cazurile* cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 3 la 5 ani.)

Deci, în cazul art. 264 alin. (1) Cod penal, pedeapsa complementară de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport este prevăzută doar pentru pedeapsa principală - închisoare, nefiind indicat că aceasta poate fi aplicată în toate cazurile, cît și dacă acuzarea solicită aplicarea pedepsei complimentare prin prisma prevederilor art. 65 alin. (3) Cod penal, cea ce în speță nu a avut loc.

5. Împotriva hotărîrilor menționate inculpatul și avocatul său, Negurița Veaceslav, au declarat recurs ordinar, invocînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărîri de achitare.

În motivarea recursului se invocă, că conform schiței accidentului rutier este indicat că semnul 1.21 „*Atenție Copii*” este instalat la începutul blocului 28/2 și distanța pînă la accident este de 25,7 metri, acest lucru nefiind adevărat și se confirmă prin fototabelul de la f.d. 20, unde clar se vede că la colțul blocului nu se află nici un semn „*Atenție Copii*”.

Recurenții menționează, că acest motiv a fost invocat și în cererea de apel, însă în decizie nu a fost analizat în vre-un fel, ceea ce denotă că instanța de apel nu a analizat minuțios argumentele din apel.

Totodată, recurenții precizează că inculpatul a condus regulamentar, iar partea vătămată în momentul incidentului traversa neregulamentar strada, aflîndu-se la mijlocul carosabilului și probabil aștepta să treacă mașinile, astfel, în acțiunile inculpatului lipsește latura subiectivă și latura obiectivă.

Mai mult ca atît, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor din apel și anume la faptul că probele puse la baza condamnării au fost administrate cu grave încălcări de procedură, cum ar fi raportul de constatare tehnico-științifică nr. 467 din 08.12.2011 și raportul de expertiză nr. 128 din 15.03.2012, care sunt efectuate de una și aceeași persoană, iar o sentință de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.

6. Asupra recursului declarat procurorul a depus referință, pronunțându-se pentru respingerea recursului ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece temeiurile pe care s-au bazat autorii recursului nu persistă în cauză, iar instanța de apel s-a expus asupra tuturor motivelor.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În recursul declarat recurenții au invocat ca temei pentru recurs pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume faptul că *instanța de apel nu s-a pronunțat argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel și că nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Colegiul penal reține că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmarea în instanța de recurs. Mai mult, din conținutul recursului rezultă că autorii critică aprecierea probelor care au stat la baza hotărîrilor de condamnare.

Reieșind din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, *decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.*

Instanța de recurs precizează că, instanța de apel la adoptarea soluției sale pe deplin a ținut cont de prevederile menționate mai sus și corect a casat parțial hotărîrea instanței de fond doar în partea stabilirii pedepsei, excluzînd aplicarea pedepsei complimentare.

Astfel, în motivarea soluției sale instanța de apel just s-a expus asupra faptului, că inculpatul a acționat din imprudență, el prevăzînd posibilitatea survenirii urmărilor, dar a considerat în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate. Această concluzie a instanței rezultă din faptul, că Malachi Vladimir deși se deplasa între două indicatoare rutiere (*atenție copii și trecere de pietoni*) și văzînd din timp că pietonul Turuta Olga era antrenată în traversarea străzii, în nici un mod nu s-a asigurat pentru a evita tamponarea și nu a întreprins măsuri la necesitate să oprească pentru a nu pune în pericol securitatea altor participanți la trafic.

Mai mult ca atât, Colegiul penal atrage atenția și la faptul că, atât schița și schema accidentului rutier, cât și tabelul fotografic anexat la procesul - verbal de cercetare a locului accidentului rutier, nu au fost contestate de inculpat și apărătorul acestuia, de aici rezultă că tamponarea pietonului a avut loc la 25,7 m de la indicatorul rutier 1.21 „*atenție copii*” care produce efecte pe o distanță de 100 m.

Deci, nu poate fi admisă afirmația recurenților invocată și în recurs, precum că tamponarea pietonului a avut loc din culpa acestuia și nu a conducătorului auto.

Totodată, instanța de recurs precizează că, în partea stabilirii pedepsei complimentare, instanța de apel corect a casat hotărârea instanței de fond, deoarece în cazul art. 264 alin. (1) Cod penal, pedeapsa complementară de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport este prevăzută doar pentru pedeapsa principală – închisoare, însă în cazul dat, pedeapsa principală aplicată inculpatului este sub formă de amendă, de aceea, prima instanță a comis o eroare de drept la individualizarea pedepsei.

Referitor la argumentul recurenților precum că la baza soluției de condamnare greșit au stat raportul de constatare tehnico-științifică nr. 467 din 08.12.2011 (f.d. 31-32) și raportul de expertiză nr. 128 din 15.03.2012 (f.d. 48-49), Colegiul penal îl consideră ca fiind neîntemeiat, deoarece concluziile acestor rapoarte nu pot fi puse la îndoială, cu atât mai mult că au fost formulate conform datelor inițiale prezentate și chiar din declarațiile inculpatului, care a declarat că se deplasa cu viteza de 40 Km/h (f.d. 59-60), astfel, conform ambelor concluzii, șoferul Malachi Vladimir *dispunea de posibilitate tehnică de evitare a tamponării pietonului folosind frâna*, iar în condițiile accidentului rutier, expertul nu a depistat careva motive ce l-ar fi împiedicat pe șofer să folosească frâna.

Totodată, Colegiul penal analizând cazul supus judecării, a stabilit prezente toate elementele componente ale infracțiunii incriminate inculpatului și ca urmare, temeiul stipulat în pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

Sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri, când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Din materialele dosarului rezultă, că instanțele inferioare la judecarea cauzei au ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 26, 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, au cercetat sub toate aspectele probele administrate de părți, le-au verificat minuțios, dându-le o apreciere justă prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul au confirmat vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(1) Cod penal.

Raportînd argumentele invocate de către recurenți la spe a supusă judecării Colegiul constata că, acestea au format obiect de discu ie în instanțele de fond, asupra cărora s-au expus detaliat, adopt nd hot r ri legale, întemeiate  i motivate, argumente fundamentate în fapt  i în drept, amplu prezentate în hot r rile atacate,  i apreciază că nu este necesară reluarea acestora, iar probele puse la baza hot r rilor nu con in erori procesuale ce ar putea influen a autenticitatea concluziilor.

Mai mult ca at t, motivul adus de recurenți precum că instanțele de judecată nu au dat o apreciere cuvenită probelor din dosar  ine de starea de fapt  i nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs în art. 427 Cod de procedură penală.

Av nd în vedere cele menționate, Colegiul conchide că temeiurile invocate de recurenți nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezen ei erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hot r rilor adoptate pe caz  i potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8.  n conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1)  i alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpat și avocatul său Negurița Veaceslav, împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 31 martie 2014  i deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2014, în cauza penală în privin a lui Malachi Vladimir, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 29 octombrie 2014.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Iurie Diaconu